

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

asszonyaink szokták — meg-
y szitára kiterítjük s azon-
zük, hogy annak gőze benne
e, mikorra kihűlt, a vetést
y, hogy a magnak előre 1/2
mat huzunk, s ebbe az eper-
ntjük, s akkor porhanyó föld-
án, ha van napon állott lág-
j jól megleszünk, és ha eső
nap megkell locsolnunk, ha
a, napjában kétszer is, mind-
kelt. Ha már kikelt, elég
locsolni, de mindaddig kell
sitva nincsenek a forró nap

Vége kör.)
ató s kiadó tulajdonos:
KAROLY.

munkatárs:
RI KAROLY.

Előzetes felhívás

Debreczen város részé-
tétük, hogy a csere
zégi és hosszú-pályú ut
ld. úgynevezett ürügy-
folyó évi ápril 9-én,
más nap is folytatandó
1874-ik és 1875-ik évre,
mindkét évről előre is
megkötése mellett hol-
bélők kívánataira na-
gben is, haszonbérbe

kezdi d. e. 9 órakor
bet kivételével tart esti 6
dob leütetik, igéret-
spher. különben a föld
és veszedélyre fog ujjabb
Debreczen város gaz-
s 1874. évi márcz. hó
böl.

Kiadta:
Farkas Ferencz,
aljegyző.

Előzetes felhívás

Debreczen város részé-
tétük, hogy a csere
zégi és hosszú-pályú ut
ld. úgynevezett ürügy-
folyó évi ápril 9-én,
más nap is folytatandó
1874-ik és 1875-ik évre,
mindkét évről előre is
megkötése mellett hol-
bélők kívánataira na-
gben is, haszonbérbe

24 kón délelőtr 9 óra-
tani és nőzesebörök,
z-k. láncok és gyűrűk
elárvereltetni. 199 1—

hirdetmény.

Debreczeni vagyonszü-
lezési választmányának folyó
háziüzemi folytat. a L. b-
ömegetezési listázottai ár-
ban, a piacterűn Dragota
ziesi helyiségben folyó 1874.
e. 9 órakor megkezdendő,
pokon folytatandó nyilvános
adatni.
ben 1874. márcz. 20. án.

Klekner Manó
főmeg gondnok.

szálló.

ári sátrak mellett fekvő
i kapa legjobb karban
pajtával és vasas edé-
ládó. Értekezhetni Szé-
7. sz. a a tulajdonossal.

189 1—3

dó ház.

ntecza szegletén 766-ik
zoba, konyha, kamara,
udvarral, pinkóztól
eközhetni nagy csapó-
ám alatt lakó tulajdo-

195 1—2

szállóvessző.

00 drb. egészségés és
sima bakator szálló-
renhauser Péter
n. 100 darabot 50
tva. Megrendelhető kö-
sszert János ur
en.

200 1—5

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. 1/2, évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény:
Főpiac, Vecsey-ház földszint
a szerkesztőségbe bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:
Telegr. K. Lajos könyvkeres-
kedésben s a szerkesztőségnél. — Egyébtől
a postahivatalok útján.

Szatmári Károly, Oláh Károly,
főmunkatárs. felolvasó szerkesztő
s kiadó-tulajdonos.

Fokról fokra!

○) A természetben nincs ugrás.
Fokról fokra fejlődik az.
Az előre haladás is lassankint megy
előre.

Az enyészést valósággal ugyan soha
sem áll be; hanem a felozlás nagy mü-
tete nem egyszer az enyészést színté-
li magára. De ez állapotnak is lassankint
kell fejlődni, hogy kellőleg kidomborod-
jék alakja. . .

A nagyság és bukás — mint vég-
letek — közel állanak ugyan egymás-
hoz; de egyszerre csak ritkán köve-
tik egymást.

Dicsőség és gyalázat együtt ritkán
érintkeznek.
Valamint a nemes, nagy eszmék és
az emberiség boldogítására szolgáló jó-
tékony és dicső intézmények sem fejlő-
dhetnek ki egyszerre.

Körtörögés uralkodik a természetben.
Mint a magyar példabeszéd mondja,
hol fel a kerék a talpával, hol le!
Hogy a szép, a nemes és dicső
előre haladhasson, ellentéteinek romjai
szolgálnak számára lépcsőül!

Ha hazánk élete történetén végig
tekintünk, ott látjuk őseink nagy alak-
jait, de egyuttal a törpék bukása is si-
nezve van Klío, a történet muzsája ecse-
tével!

Az Árpádok, Hunyadyak, Rákóc-
zyak mellett ott állanak a sötét alakok,
melyek árulással örökítették meg ne-
veiket. . .

Hogy a távolról a közelebbi kor-
szakra, a nagyokról a kicsinyekre tér-
jünk: a közönséges világ történetében
ime ott áll Deák Ferencz, Andrassy, Ló-
nyay — a koresemények intézői szere-
pével, tehetséggel, szilárd jellemmel, vas-
akarattal az események szabályozása
nagy munkájánál.

Habár elvi tekintetben nem érthe-
tünk velők egyet; habár valódi nemzeti
szempontból hasznosoknak nem ítélet-
jük is működésüket — mégis el kell
ismernünk bennök a tehetséget, az in-
tőző szellemet és azon fölényt, melyely
nagy emberek bírnak közönséges halan-
dók fölött! . . .

Az ő működésök a Deákkorszak-

TÁRCZA.

„VÉSZMADÁR.”

Regény a tengerészlelőtlől, három kötetben. —
Irtta a „Rockingham” szerzője.

Harmadik kötet. — XI. rész.
(88-ik folytatás.)

Timmins kapitány még mindig a távo-
sól, és mikint a tengeri eseményekkel is-
merős szultka, figyelemmel kísérte a „Vészma-
dár” mozdulatait, azonban székéről egyszerre
felugrott.

— Istenem! ugy van, — kiáltá — elő-
szőr azt hívnék, hogy tévedtem, azonban bár
remitó, de kétségtelenül ugy van!
Mrs. Darcie és Nora leirhatatlan za-
varba jöttek. Megjétek, de nem tudták
mitől.

— Mondja ön, mi az?!
— Zászlója és főárboczlobogója, a fél-
részből magasságig van felhúva, — mondá
székes hangon a jó szívű kapitány, azt hi-
vév, hogy ez kielégítő felvilágosítás leend,
majd folytató:

nak — saját szempontjukból véve a
dolgot — arany idejét jelzi.
Jött aztán egyszerre utánok, nem is
az ezüst, hanem a rézkorszak: a Szlav-
kormány hatalomra jutása. . .

Amint a pártban fejlődtek az eler-
nyedés, az erkölcsi süllyedés, a felozlás
csirái, aszerint jutott közülkök egyik,
vagy másik a hatalom polczára. . .

Végre jött a vaskorszak, a törpe-
óriás idősza: Bittó István lett Magyar-
ország miniszterelnöke!

A képviselőház élnöke volt!
Gyönyörű kintüetés!
De honnan vette erre az érdeme-
ket: azt senki sem tudja. . .

Deák Ferencz egy rosz szeszélye
felültette őt az igazságügyi miniszteri
báronyságba is, a honnan szegénynek
kellott távoznia! . . .

S most ő lön Magyarország minisz-
terelnöke! . . .

Igy mulik el a világ dicsősége!
Igy száll alá fokról fokra párt, mely
uralomra erőszakolta magát a nemzeti
közvélemény ellenére.

De jól van az így.
Egy híres német böles azon elvet
tartotta, hogy mind jól van az, ami
történik.

A törpék uralma romjain emelked-
nek fel a nagy szellemek.
A Deákpárt végző vonaglásának
idősza bekövetkezett. . .

S fejlődik lassankint a valódi nem-
zeti közakarati képviselő — fokról
fokra!

— **Mult és jövő.** Szlávi tegnapelőtt bus-
csuzott el a miniszterelnökség hivatalnokaitól,
kiknek nevében Kandó K. beszélt. Majd Bittó
mutattatta be magának a hivatalnokokat, kér-
vén támogatásukat. Bittó is Kandó udvözlé-
— Majd Ghyczy és Szlávi a pénzügyminis-
teriumba mentek, ilt Szlávi elbusuzott, Ghyczy
beköszönt. — Zichy ma vett busut a keres-
kedelmi ügyérség hivatalnokaitól. Bartal pe-
dig átvevte az ügyeket. Bittó ma lépett
hivatalába. Ő, mint mondá, elődét nem pó-
tolni, csak felváltani vállalkozott.

— **A honmentők buzgalma.** A 9-es albi-
zottság tegnapelőtt azért nem tarthatott ülést,
mert tagjai — nem jelentek meg.

— **Ghyczy a baloldali körben** tegnap me-
jelent. Elmondá itt, hogy a Szlavikormányba lépése
nem a személyes ellenszenv folytán hiúsult meg,
hanem az események vezetés folyama következté-
ben. Ő Bittóval is csak úgy vállalt tárgyat,
hogy mind a király, mind az élnök megenged-
ték, mikép miniszteráramnak erkölcsi felelős-
ségében ne osztozzék. Elváltatta a pénzügy-
ségét azon meggyőződésben, hogy ha Magyar-
ország állása pénzügyei miatt tarthatatlan lesz,
akkor ugy is megmenthető, a többi kérdés megol-
dását később eszközölheti. Végül kéri „régibá-
ráitait”, hogy támogassák törekvését, s ha hibát
vesznek észre, figyelmeztessék őt, hogy téved-
sét helyrehozhassa. — Ezután V. rá adó gabór
udvözlötte Ghyczyt, kívánván neki sikert, hosszú
életet. A vendég egy órai ott időzés után vett
busut.

— **Megczafolják a hirt,** mintha Ghyczy
államtükre Széll Kálmán lenne.

— **A szegény Dauntont kapitány meghalt!**
— Meghalt! — ismétlé mrs. Darcie —
Dauntont kapitány meghalt! bizonyos ön benne,
hogy az ugy van?
— Fájdalom, nagyon igaz! A lobogóknak
csak fél árboz magasságra felvonása, a hajó
parancsnok halálát jelenti, — és az ő fériás
időedzett arcán könyvek folytak alá.

— Meghalt! — hangzott mintegy siri
hang — meghalt? — kérdező kínos agályal
— ki halt meg? ki beszél a halálról?
— Kedves szegény gyermekem! — mondá
az elrémült édes anya, midőn az ő kedveltjét
karjaiba zárá és egy divánhoz vezeté — ő
neki nincsen semmi baja! ő nem halt meg, ha-
nem a mi kedves, derék barátunk, Dauntont
kapitány! A szegény Dauntont sokáig fogjuk
gyászolni. Ő velünk együtt fogja viselni a
gyászt, és el fogja beszélni annak halálát kör-
műlmenyesen.

Nora azonnal megértett mindent; az ő
szócska, mely bizalmas beszélgetésük közben
mindig egy és ugyanazon személy jelölé, és
azon hangsúly, melyet annak most az ő ked-
ves anyja adott, reményárgárként hatott rá.
Timmins kapitány, ki ismét a távo-
sólott, és az ő barátainra igen természetesen
háttal volt fordulva, a fenebb jelzett esélyből
keveset, vagy semmit sem látott és hal-
lott. A szegény Dauntont halálával volt egészen
elfoglalva.

Időközben délkeleti szél támadt, mely a
kikötőbe jönni szándékozóknak szembe fújván,
akadályozá a „Vészmadár” érkezését. A kikötő
fele részén levő hegységnek azon tulajdonsága
van, hogy a délkeleti szelet, ha az folytonosan
tart és csendes, felfogja; minek folytán a ki-
kötőnek Cap város felőli részén egészen szél-
csend van, míg a másik felén a legjobb szél
fújdogál.

A viz habzása egy részén, és annak jég
simasága másrészen, szélső érintkezésükben
valóságos elválasztó vonalat képeztek, mely a
kikötő látókörét két részre látszék osztani. A
hajó végre kikötési helye felé fordult, és ahoz
gyorsan közeledett.

Chartres attól félvén, hogy ugyanazon
ok, mely Dauntont halálát okozta, másoknak is
ugyan azt tette; a tengeragyhoz sietett, ki-
tő engedélyt nyert arra, hogy a partőri saj-
kával a „Vészmadár”-hoz evezhessen, egyszer-
mél megparancsolta, hogy mielőtt a hajóra
partra fog küldetni, szekere azonnal ott
legyen.

Epen akkor érkeztek a „Vészmadár”-hoz,
midőn horgonyt vetett. A szél csendes volt, és
a vezénylőtiszt szavát könnyen meg lehetett
hallani, de az nem a Herbert hangja volt. Ez
agályt keltett keblében. Majd a fedélzetre lé-
pett, de Herbert nem ment elibe, hanem An-
stey, ki őt megimervén, hozzá ment, és tu-
datta, hogy Herbert annyira beteg, miszerint
a hajó szobájában fekszik s föl nem kelhet
Chartres a hajószobába lépett, és fájdalommal
látta az ő ifjú barátját, ki mint egy élő
csontváz feküdt ágyában.

— **Bécsből.** A költségvetési bizottság el-
fogadta a kataszteri hivatalnokok járulékait
szabályozó kormányjavaslatot. — Wedl indit-
ványa, mely a kultusz és közoktatási ügyérség
külön választását kíváná határozatilag kimon-
datni, elvetették.

— **A Fiumében tartózkodó olaszok** (107-en)
Viktor Emanuelnek, uralkodása negyedszázados
évfordulója alkalmából üdvözölő iratot küldtek.

Bittó programja.

Az új kormányelnök a képviselőház teg-
nap ülésén bemutatá miniszterárait, s ez al-
kalomból programbeszédet tartott.
Beszédé elején vázolja a helyzetet, ugy
amint édes mindnyájan ismerjük azt, s aztán
így folytatja:

Ily körülmények között hivatván fel ő
felsége által egy új kormány alakítására, nem
lehetett más feladatomból, mint az, hogy meg-
kísértem legalább részben létesíteni azt, mit
egész teljességében létesíteni t. elődömmek nem
sikerült és az ez iránybani fáradozásaimat fé-
nyes, a hazára nézve ugy hiszem, felettébb ör-
vendetes siker is koronázta két jeles tehetésé-
nek, de különösen azon kitűnő férfúnak meg-
nyerése által, (Élénk éjjezés a jobb és bal-
oldalon) ki, dacára előhaladt korának, és egy-
némi politikai kérdésekre nézve a mentől
eltérő nézeteinek, elég hazafias önfeláldozással
birt a kormányba lépni, és a pénzügyi bajok
orvoslásának súlyos feladatát vállaira venni.
(Zajos éjjezés a jobb és baloldalon.)

A lefolyt eseményeknek ezen előrebocsá-
tott rövid vázlatá után természetesnek fogja
találni a t. ház, ha a most líkypén megalkotott
kormány tartózkodva a politika összes terére
kiterjedő és annak minden fontosabb kérdéseit
felölő program előterjesztésétől, ez idő sze-
rint csak az általam már említett és a válság
előidézésére a legnagyobb befolyással volt
súlyos pénzügyi és közgazdasági bajok orvoslását
tüzi ki magának közvetlen feladatául és így
programul, követvén e részben a példát, mely-
et a 21-es bizottságunk, épen e czézből ki-
küldésével adott maga a képviselőház. (He-
lyeslés a jobboldalon.)

Ne mondja senki, hogy ezzel nagyon
szűkre is szabtuk azon keretet, melyben mo-
zogni szándékozunk. Hiszen egy híres francia
pénzügyminiszter mondá egykor: „csináljatok
nekem jó politikát és én csinálók nektek jó
pénzügyeket.” e mondat kétségbevonhatatlanul
igaz volt és lesz mindörökké. (Igaz! a bal-
oldról.)

Nekünk, hogy sikerrel oldhassuk meg a
magunk elé tűzött feladatot, és a lehetőségig
egészségesekké tehessük társadalmi és nemzet-
gazdasági állapotunkat, ki kell terjesztenünk
figyelmünket az államélet összes funkciójára és
át kell vizsgálunk annak egész szervezetét;
mert csak ez uton leszünk képesek megtalálni
és javaslata hozni a dolgok elintőzésének leg-
egyszerűbb és így legkevesebb költségese mód-
ját, a terhek elosztásánál pedig azon helyes
mértéket és igazságos arányt, mely meg egy-
résztől az állam bevételeinek rendszer befolyását
leginkább biztosítja, másrésztől az erköz szab-
tásának vagy kimerítésének is legbiztosabb el-
hártója.

Mindez egyútté véve képezi azon feladatot,
melynek megoldására egyesültünk, és ez bizo-
nyára nem oly csekélység, mint talán egyelőre
látjuk. Állami életünk, szellemi és anyagi fej-
lődésünk jó biztosításának érdekei forognak
és ezeknél szóban és írásban azért, mert mi tel-
jes mértékben érezzük az előttünk álló feladatnak
egy fontosságát, mint sürgős voltát és mert
tudjuk, mily számos törvényhozási intézkedést
és mennyi időt fog ez igénybe venni, program-
munk egyik sarkalatos pontját képezi még az is,
hogy részünkről mindent elkövessünk, hogy
a kitűzött czélra irányult actio oly kérdések
felvetése által meg ne zavartassék, melyek meg-
oszthatnak a munkások táborát, vagy legalább
késettethetnek a főczél elérését. (Helyeslés a
jobboldalon.)

Most Danvers is oda jött, és betegének,
ki a legkétségesebb állapotban volt, apránkint
tudomására juttatá a hajó haza érkezését.
— Darcie-ék mind itt vannak, és egész-
ségesek, — mondá neki az ő orvos barátja —
a tábornok is itt van, és az itteni hadosztály-
hoz van beosztva.

Ezek tudomása után az orvos Sir Edwint
félre hívta, és miután kibeszélgették magokat,
az orvos ismét betegéhez ment, ki észrevehő-
tőleg vidámabban látszott.

— Mindketten ki fogunk szállani, —
folytatá az orvos — és lakásunk a Chartres
szállásán lesz, hol Darcie-eket, és mrs. Vaugh-
nant találjuk. Mindnyájan nagyon óhajtkák
önt látni.

— Chouchou, — mondá az orvos —
rakd össze uradnak minden holmiját, ő ki fog
szállni, és mr. Chartresnél lakni.

Chouchou most mindenes volt: házfél-
ügyelő, komornyik, betéppó, és mindezen
kötelességeket a legpontosabban elvégezte, ha-
bár néha azért boszankodott, hogy kevés dolga
van. Azonban a Herberthez és Darbyhoz való
ragaszkodása oly nagy volt, hogy ezen szerinte
dologtalan állapottal is kibékült. Darby pedig
az ő barátját csak akkor hagyá el, midőn ki
nem kerülhetett a távozást.

Herbert, kinek oly ügyesen juttatták tu-
domására a kevés de vigasztaló híreket, egé-
szén újra elért.
Sir Edwin pedig megfogta és megszorí-
totta.

Ime ez programunk a legközelebbi időre,
és most szabadon befejezésül magam és mi-
niszteráram nevében még egy pár szót intéz-
nem a t. képviselőházhoz.

Válságos nehéz napok vonultak el felet-
tünk legközelebb és habár elmúlt is a pillanat-
nyi veszély, a bajok, melyek kívánatosá tettek
volna minden erő egyesülését, még mai is tel-
jes mértékben fenállanak és gyors orvoslást
követelnek.

Ennek lehetővé tételére vállalkozott a je-
len kormány és valamint annak minden egyes
tagját a haza iránti szeretet és mély kötele-
sége érzete vezette ide e helyre, hol nehéz
munka és súlyos felelősség vár reájuk, ugyan-
ezen érzelmek nevében kéri és reményli
most önöknek közreműködését és támogatá-
sát, mert legjobb akaratu egyikeztünk is si-
kerre csak úgy számíthat, ha a bennünket ren-
des időben elválasztó pártédeket a haza
veszélyben forgó főerdekeké alrendelni ké-
szek és képesek vagyunk. (Élénk éjjezés és
helyeslés a jobboldalon.)

Szintársulatunk arcképesar- löke.

9. Mindszenti Kornélia.
Szinpadi herczegnő.

Ugy van. A debreczeni szinpadi köztár-
sági államban neki jutott a legfőbb hatalom
s a legnagyobb — gázi.
Ki is tesz magáért rendezen.
Oly szépen öltözik, hogy valóban akár-
melyik valódi herczegnő megnézhetné — ru-
háját.

Termete is oly szabályos, miként nem le-
het elvitatni, hogy — Arany János szavaival
élve — „nagy dolgokra született.”
De jól mondja ezt Hamlet, hogy „az idő
kemény proszoló.” Eljár biz ez, mint a vén
asszony szája. S nincs hatalom, a mi folyásá-
ban feltartóztatna.

Százszor boldogok azok, kik szinpadi
herczegnőnek nemcsak szép öltönyében és
csinos alakjában, hanem még — hangjában is
gyönyörködhetnek — egykor.

Kassán még csapatostól rajongtunk érte;
figyelemmel kísértük minden lépését.
S ma már oda lehet tálnuk Budapesten,
vagy akárhol hetekig is. Nem érezzük —
hiányát.

Igen szép tőle, hogy ezt maga is belátja.
Ez önméretnek kell tulajdonitannak, hogy
most már nem igen látja magát túrni a
— szinpadi után. Míg hajdan, az ingerlő
operettek fénykorában havonkint 15—20-szor
is gyönyörködtette a közönséget.

Nem is bánta azt Latabár — zsebe.
Játéknak élénkségét még ama jó idő-
ből tartá meg. Csak hogy ezzel meg is kü-
lönsen vagyunk, hogy nem tudjuk, mikor jársz
— magának, mikor — a közönségnek, és
mikor — valakinek?

De már nem sokára itt hagy bennün-
ket is.
Emlékezetes marad ő sokáig a színházi
közönség előtt.
Mert hisz ezentul nem lesz szerencsénk
pályahályon oly gyakran látni — a level-
bordót.

— **A modenai herczeg Ferdinand** ma ün-
nepli 40 éves jubileumát, mint a 32-ik magyar
sorezred tulajdonosa, amely tudvalevőleg Bu-
dapest fiából áll. A jubileum Bécsben fog meg-
ünnepeletni és a Budapesti állomászó mind-
ké század kilöttszázéte Bécsbe fog rándolni. A
fővárosi polgárság körében azzal foglalkoztak,
hogy ez ezredet a nevezett napon ünnepele-
sen megvendégléjék.

— **Scribe és Lajos Fülöp.** Legouve Er-
nőlt érdekes könyv jelent meg Scribe-ről, a
melyben a következő érdekes dolgok olvastatók:
„Hogy Scribe minden drámai munkatárs királya

— Szegény Dauntont! — mondá csen-
desen.
— Pihenjen ön egy fél órát, és szedje
rendbe magát, Herbert, — mondá az orvos —
mr. Chartres várni fog reánk.

Ez alatt mr. Anstey elküldte Darbyt az
orszákjával, hogy a szokásos jelentést meste-
gye, és Herbertnek a Dauntont kapitány halá-
ról s a tengeri rablók hajójának megsemmi-
sítéséről készítet hivatalos jelentést átnyújtsa.
Darby a tengeragy előtt állott, ki őt nyugta-
lanul várta, és miután mindent jól kikérleztet,
a hivatalos iratokat bontotta föl.

— Látnok, hogy öre O'Gorman várakoz-
zik, — mondá — és odahaza nyugtalankodnak
miatta, siessen tehát haza. Ön, ugy látom,
nem sokat szenvedett. Mondja meg a tábornok-
nak, hogy reménylém Herbert kapitányt nem so-
kára láthatni, — és a tengeragy ezen szót: „ka-
pitány” különösen megunyotta — azonban va-
lószerű, hogy erre vonatkozzal mr. Chartres
már elől értesítve volt. No csak siessen.

Darby szíve hangosan dobogott, arca az
örömtől ragyogott s eltávozásakor hiadás szívvél
szorított kezét a tengeragygyal. De hogy is
ne! midőn az ő Herbertjét kapitányának ne-
vezte.

(Folyt. következik.)

Hirdetési díj:
Ötásasos petitóorét 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
izbeli hirdetések, alku szerint a leg-
olcsóbb árért.
Bélyegdíj: minden bejuttatásért kulbá
30 kr.
Nyílt-tér-en megjelölt közlemény öt-
hasasos sorra 15 kr.
Nér- vagy bérmentetlennel beküldött köz-
iratok nem vevetnek tekintetbe. — Ugy
szintén köziratok sem adnak vissza.

